

Mulțumiri	9
1. Viața ta poate fi o poveste extraordinară	11
2. De ce nu sunt suficiente bunele intenții	37
ÎMI DORESC SĂ FAC O DIFERENȚĂ	
3. Începe cu pași mici, dar gândește la scară mare	63
4. Caută până când îți înțelegi motivația	89
LUCRURI CARE FAC DIFERENȚA	
5. Pune-i pe ceilalți pe primul loc	117
6. Oferă-le celorlalți un plus de valoare bazându-te pe punctele tale forte	141
... ALĂTURI DE OAMENI CARE AU IMPACT POZITIV...	
7. Conectează-te cu oameni care gândesc la fel	169
8. Asociază-te cu oameni care se ghidează după același sistem de valori ca și tine	195
... ÎNTR-UN MOMENT CARE CONTEAZĂ	
9. Sentimentul anticipării	225
10. Profită imediat de oportunitățile de a schimba ceva în bine	249
Epilog: Spune-le și altora povestea ta	273
Note	278

Viața ta poate fi o poveste extraordinară

Care este povestea ta de viață?

Când fac cunoștință cu o persoană, imediat după ce s-au făcut prezentările, o rog să îmi spună povestea ei – cine este și de unde vine, unde a fost și încotro se îndreaptă. Îmi doresc să înțeleg cât mai bine ce anume este important pentru oameni. Poate că și tu faci același lucru. Poveștile pe care le avem se transformă într-un mijloc de conectare. Acoperă golurile care ne despart. De ce oare?

Tuturor ne place o poveste bună – și fiecare dintre noi avem câte una. Poveștile ne spun ceea ce suntem. Ele...

- Ne inspiră.
- Ne ajută să stabilim legături.
- Ne animează latura rațională.
- Ne acordă permisiunea să acționăm.
- Ne stârnesc emoțiile.
- Ne oferă o imagine de ansamblu a eului la care aspirăm să ajungem.
- Poveștile *suntem* noi înșine.

În fiecare zi, milioane de oameni se uită la filme, citesc cărți și caută pe internet povești care să îi inspire sau care să îi facă să râdă. În fiecare zi, își ascultă prietenii care le povestesc lucrurile amuzante sau rele care li s-au întâmplat. În fiecare zi, oamenii își arată unii altora pozele din telefon sau își împărtășesc povești. Poveștile reprezintă instrumentele cu ajutorul cărora relaționăm cu cei din jur, învățăm și ne formăm amintiri.

În fiecare zi, milioane de oameni se uită la filme, citesc cărți și caută pe internet povești care să îi inspire sau care să îi facă să râdă. În fiecare zi, își ascultă prietenii care le povestesc lucrurile amuzante sau rele care li s-au întâmplat. În fiecare zi, oamenii își arată unii altora pozele din telefon sau își împărtășesc povești. Poveștile reprezintă instrumentele cu ajutorul cărora relaționăm cu cei din jur, învățăm și ne formăm amintiri.

Ca specialist în comunicare, îmi petrec o mare parte din timp împărtășind întâmplări. Oamenilor nu le pasă foarte tare de informațiile seci. Nu le place să se uite la grafice și să le analizeze. Își doresc emoție, exaltare și freamăt. Le plac dramele. Sunt impresionați de fotografii. Vor să râdă. Să vadă și să simtă ceea ce se întâmplă. Statisticile nu îi inspiră să facă ceva extraordinar. Dar poveștile, da!

Care este povestea ta?

Da, te voi întreba încă o dată: care este povestea ta?

Mi-aș dori să mă așez lângă tine și să te ascult. Când vei ajunge la sfârșitul acestei cărți, vei vedea că există o modalitate prin care să îmi poți împărtăși povestea – atât mie, cât și altora. Însă înainte să ajungem acolo, aș vrea să te gândești la povestea ta de până acum. Ce fel de poveste este?

În povestea fiecăruia dintre noi există deopotrivă umor și dramă. Avem cu toții sușuri și coborâșuri, dar și victorii și înfrângeri. Totul este presărat cu puțină comedie, tragedie și istorie. Însă, per total, fiecare viață spune o poveste mai mare. Ce anume vrei să transmiți povestea ta?

Cred că, indiferent de tiparul pe care îl poate urma povestea fiecăruia dintre noi, în adâncul sufletului ne dorim un singur lucru. **Vrem ca viețile noastre să conteze. Vrem ca poveștile noastre să fie unele pline de semnificație.** Nimeni nu își dorește să aibă sentimentul că cei din jur nu îi vor simți niciodată lipsa, ca și cum nu ar fi trăit vreodată. Ești de acord cu mine?

Ai văzut oare filmul *It's a Wonderful Life*? Este povestea lui George Bailey, un bărbat care visează să călătorească prin toată lumea și să construiască diverse lucruri, dar care, în schimb, stă acasă, în Bedford Falls, fiindcă alege în mod repetat să facă ceea ce crede el că e bine pentru ceilalți. La un moment dat, când George se confruntă cu o situație de criză, ajunge la concluzia că tuturor celor din jur le-ar fi fost mai bine dacă el nu s-ar fi născut, vrând să spună, de fapt, că viața lui nu contează deloc.

Lucrurile se schimbă în momentul în care, cu ajutorul unui înger, George are șansa să vadă cum ar fi arătat orașul și viețile celor care locuiau acolo dacă el nu ar fi existat. Fără el, totul ar fi fost un loc întunecat și plin de negativism. Eroul nostru ajunge să își dea seama de impactul pozitiv pe care l-a avut, fiindcă, de nenumărate ori, făcuse ceea ce el știa că este corect și îi ajutase pe cei din jur. Așa cum îi spune Clarence, îngerul: „Viața fiecărui om influențează atât de multe alte vieți...”. George influențase, prin gesturile lui mărunte, o mulțime de oameni, făcând realmente o diferență.

Ți-ai analizat viața și din acest unghi? Te-ai gândit cum ți-ai dori să fie povestea vieții tale? Crezi că poți avea o viață plină de sens, că poți să faci lucruri care să conteze cu adevărat? Poți să îți transformi povestea într-una extraordinară?

Cred cu tărie că răspunsul la aceste întrebări este unul afirmativ. Ai înlăuntrul tău puterea de a-ți transforma viața într-o poveste extraordinară și plină de semnificații. Fiecare dintre noi poate. Indiferent de naționalitate, oportunități, etnie sau capacitate, cu toții ne putem construi o viață așa cum ne dorim și să lăsam ceva în urma noastră. Putem face lucruri care contează, astfel încât lumea din jur să fie un

loc mai bun. Dacă nu acum, atunci sper că o vei face până când vei fi terminat de citit cartea de față.

Ca să ai o viață plină de sens, nu trebuie decât ca, zi de zi, să faci o diferență în viața celor din jur, indiferent cine ești sau ce deții.

Să nu te lași intimidat de cuvântul *semnificație*. Nu îl lăsa să te împiedice să îți urmezi calea pe care o dorești. Când vorbesc despre *o viață plină de semnificație*, nu mă refer la celebritate. Nici la bogăție. Nu vreau să spun că trebuie să fii o mare vedetă, să câștigi Premiul Nobel sau să devii președintele Statelor Unite.

Nu că ar fi ceva în neregulă cu toate aceste lucruri, însă nu trebuie neapărat să le îndeplinești dacă vrei să ai o viață plină de sens. Pentru asta, nu trebuie decât ca, zi de zi, să faci o diferență în viața celor din jur, indiferent cine ești sau ce deții.

În 1976, am primit la un moment dat un cadou de la Eileen Beavers, asistenta mea de la vremea aceea. Când l-am despachetat, am văzut o carte al cărui titlu m-a intrigat: *The Greatest Story Ever Told* („Cea mai bună poveste scrisă vreodată”). Eram nerăbdător să o citesc.

Când am deschis-o însă, am rămas șocat. Paginile erau complet albe.

Înăuntru, un bilețel pe care Eileen scrisese: „John, te așteaptă o viață întreagă înaintea. Uplete aceste pagini cu acte pline de bunătate, cu gânduri bune și cu fapte făcute din inimă. Scrie aici extraordinara poveste a vieții tale.”

Îmi amintesc și acum încântarea și sentimentul de anticipare care m-au copleșit când i-am citit cuvintele. Pentru prima dată, m-am gândit că eu însumi eram autorul propriei vieți și că puteam umple fiecare „pagină” cu tot ceea ce doream. Mă făcuse să îmi doresc să fac ceva semnificativ. Mă inspirase să dau tot ceea ce aveam mai bun în mine astfel încât viața mea să conteze cu adevărat.

Așadar, care este secretul care te ajută să umpli paginile propriei vieți? Care este cheia către o viață care să conteze?

Trăiește fiecare zi cu intenția de a întreprinde ceva pozitiv.

Dacă trăiești fiecare zi cu intenția de a întreprinde ceva pozitiv, aproape că nu ai nici un fel de limite legat de ceea ce poți face. Te poți

transforma tu însuși, dar și familia, comunitatea și țara ta. Dacă suficient de mulți oameni vor proceda în acest fel, pot schimba lumea. În momentul în care, în mod deliberat, îți folosești zi de zi resursele pentru a aduce o schimbare pozitivă în viețile celorlalți, viața ta începe să conteze.

În momentul în care, în mod deliberat, îți folosești zi de zi resursele pentru a aduce o schimbare pozitivă în viețile celorlalți, începi să ai tu însuși o viață care să conteze.

Îmi amintesc foarte bine cum i-am urmărit lui Reese Witherspoon emoționantul discurs după câștigarea unui Premiu Oscar pentru cea mai bună actriță, în anul 2006, pentru rolul lui June Carter Cas din pelicula *Walk the Line*. Ea a spus că oamenii o întrebau adesea pe eroina pe care o interpretase cum se descurcă, iar aceasta răspundea: „Încerc să fac ceva care să conteze!” A continuat, explicând că știe exact ce intenționa June să spună, fiindcă ea însăși se străduia ca viața ei să conteze – adoptând o atitudine pozitivă și făcând diverse lucruri care să însemne ceva pentru cei din jur.

Și nu asta ne dorim cu toții? Ca viețile noastre să conteze? Dacă astfel stau lucrurile, de ce nu are toată lumea parte de așa ceva?

Fă parte din propria poveste

Cei mai mulți oameni vor să audă sau să spună o poveste extraordinară. Nu își dau însă seama că ei înșiși pot și ar trebui să facă parte din povestea respectivă. Pentru asta, trebuie să acționeze în mod deliberat, fiindcă doar așa pot parcurge drumul către o viață care contează. Vom discuta în capitolul următor despre această chestiune. Pentru moment mă voi mulțumi să spun doar atât: atunci când oamenii văd că anumite lucruri nu merg bine, se gândesc: „Trebuie făcut ceva în acest sens.” Aud sau văd o poveste și reacționează la ea la nivel emoțional sau intelectual. Și cu asta basta – se opresc aici.

Cei care încearcă să dea un sens propriei vieți își trăiesc ei înșiși poveștile. Cuvintele lui Albert Einstein îi motivează: „Lumea este un loc periculos, nu din cauza celor care fac rău, ci a celor care privesc și nu iau nici o măsură.”

De ce atât de mulți oameni stau și se mulțumesc să nu facă nimic? Cred că majoritatea văd răul și nedreptatea din jurul lor și se simt pur și simplu copleșiți. Problemele par prea mari ca să poată fi rezolvate, astfel că își spun: „Ce pot să fac eu singur?”

Schimbarea poate începe de la o singură persoană, care poate acționa, făcând o schimbare sau ajutând pe altcineva. O singură persoană o poate inspira pe alta să acționeze pozitiv în mod intenționat, iar apoi pe încă o alta. Ele pot lucra apoi împreună. Se pot transforma într-o mișcare. Pot avea un impact. Niciodată nu ar trebui să permitem ca tot ceea ce *nu putem* face să ne împiedice să facem ceea ce *putem*. O viață trăită în pasivitate nu are nici o semnificație.

Acum ceva vreme am citit cartea *A Million Miles in a Thousand Years* („Un milion de mile într-o mie de ani”), scrisă de Don Miller. Autorul ne explică într-un mod cât se poate de elocvent despre felul în care ne putem vedea viața ca pe o poveste: „Nu am ieșit niciodată de la un film lipsit de sens gândindu-mă că toate filmele sunt lipsite de sens. Am crezut doar că filmul de la care am ieșit nu are sens. Mă întreb dacă atunci când oamenii spun că viața e lipsită de sens vor să spună cu adevărat că viața *lor* este lipsită de sens. Mă întreb dacă au ales să creadă că întreaga lor existență este searbădă și dacă își proiectează întreaga lor viață jalnică asupra noastră, a celorlalți.¹”

Dacă ai citit aceste cuvinte și te gândești: „Mi se întâmplă și mie. Viața mea este lipsită de sens. Existența mea este searbădă. Mi-aș dori să am o viață mai puțin plictisitoare”, atunci am vești bune. Nu așa trebuie să stea lucrurile. Povestea ta poate fi una care contează.

Don Miller mai scrie: „Îi poți spune Dumnezeu sau conștiință – ori acea intuiție pe care o are orice ființă umană, care își scrie propria poveste de viață. Simt însă că există o cunoaștere care mă îndrumă către o poveste mai bună, cu personaje mai bune. Cred că în exteriorul fiecăruia dintre noi există un scriitor, care să conceapă o poveste mai bună, care să interacționeze cu noi și care să șoptească propriei conștiințe o poveste mai bună.²”

Indiferent de ceea ce crezi, îți pot spune următorul lucru: dacă povestea ta de viață nu este atât de plină de sens precum ți-ai dori, stă

În puterea ta să o schimbi. Poți începe să scrii o poveste nouă, chiar de astăzi. Nu te mulțumi să redai poveștile altora, care au reușit. Stabilește *să ai tu însuți* o poveste plină de sens. Transformă-te în personajul principal al poveștii tale, astfel încât să poți face o diferență!

Dacă povestea ta de viață nu este atât de plină de sens precum ți-ai dori, stă în puterea ta să o schimbi.

Povești personale, nu istorie

Trebuie să recunosc: această noțiune vine să contrazică tot ceea ce am învățat în facultate. Se poate să fie valabil și în cazul tău. La cursurile de oratorie, profesorii ne-au învățat să dăm exemple din istorie, nu din experiența personală, pentru a ne ilustra punctele de vedere, fiind de părere că orice altă abordare ar fi denotat egocentrism.

În cariera mea de specialist în comunicare, am observat totuși că cei mai buni speakeri nu spuneau neapărat povești mai bune, ci îmbunătățeau foarte mult aceste povești prin prisma faptului că le trăiseră personal. Aceste povești proveneau din experiența personală. Ei înșiși făcuseră parte din ele.

Același lucru te sfătuiesc să îl faci și tu. Nu îți dorești să fii pur și simplu un narator care spune o poveste plină de semnificație, ci să trăiești povestea pe propria piele. Povestea ta mai are în continuare multe pagini albe. Le poți umple cu propriile întâmplări de viață. Dacă ar fi să reducem totul la câteva cuvinte, atunci a acționa pozitiv în mod intenționat înseamnă să îți trăiești cea mai bună poveste personală.

Unul dintre cele mai bune seriale de comedie din anii '60 și '70 a fost „The Smothers Brothers“. Îmi amintesc o scenă extrem de interesantă:

„Ce te supără, Tommy?“, întrebă Dick, unul dintre personaje. „Pari cam deprimat...“

„Chiar sunt!“, îi răspunde fratele său, Tommy. „Sunt îngrijorat de starea societății americane.“

„Ce anume te deranjează? Ești îngrijorat din cauza sărăciei și a lipsei de hrană?”

„Nu, nu asta mă supără.”

„Înțeleg. Atunci de amenințarea din ce în ce mai mare a războiului nuclear?”

„Nu, nici asta.”

„Ești supărat că tinerii consumă droguri și devin dependenți?”

„Nu, nici asta nu mă deranjează în mod deosebit.”

Uimit, Dick întreabă: „Ei bine, Tom, dacă nu ești îngrijorat din cauza sărăciei și a foametei, a războiului și a drogurilor, ce te supără?”

„Sunt îngrijorat din cauza apatiei noastre!”

Oamenii apatici nu vor schimba niciodată lumea în care trăiesc. Persoanele indifferente nu vor avea o viață care să conteze. Oamenii pasivi se elimină singuri din măreția propriilor povești. Poate că își doresc să fie personaje principale, însă în realitate sunt simpli observatori care privesc de pe margine. Își doresc mai mult, însă nu reușesc să se implice activ. De ce? Fiindcă nu au intenția de a se implica.

Cum să începi să îți scrii propria poveste plină de semnificație

Dacă semeni cu mine, dacă îți dorești să faci o diferență și, la sfârșitul vieții, să îți spui povestea plină de semnificație, te pot ajuta. Îți voi arăta o modalitate simplă astfel încât să ajungi să acționezi pozitiv în mod intenționat. Mai întâi de toate, trebuie să fii însă dispus să faci un pas important înainte. Iar acesta vine cu o schimbare a modului de gândire, de la disponibilitatea de a începe să îți scrii propria poveste prin abordarea diferită a vieții.

1. Fii personajul propriei povești

Nimeni nu ajunge din întâmplare să își găsească sensul vieții. Trebuie să acționăm intenționat astfel încât să avem o viață care contează. Da, este o chemare la acțiune, fiindcă este esențial să renunțăm la a

mai găsi scuze. Mulți oameni nu știu acest lucru, dar este mai ușor să treci de la eșec la succes decât de la scuze la succes.

Într-un renumit studiu condus de Victor și Mildred Goertzel și publicat în cartea *Cradles of Eminence* („Leagănul eminenței”) au fost analizate mediile de proveniență a peste trei sute de persoane de succes, care reușiseră să ajungă la un nivel de top, bărbați și femei deopotrivă, considerați eminenți în domeniul lor de activitate. Lista includea nume precum Franklin D. Roosevelt, Helen Keller, Winston Churchill, Albert Schweitzer, Clara Barton, Gandhi, Albert Einstein și Sigmund Freud. Investigațiile amănunțite referitoare la viața acestora în fragedă copilărie au dus la câteva concluzii interesante:

- În copilărie, trei sferturi dintre ei trăiseră în familii marcate de sărăcie, cămine destrămate sau părinți dificili, extrem de posesivi sau dominatori, care îi respinseseră.
- 74 dintre cei 85 de scriitori de ficțiune sau dramă și 16 dintre cei 20 de poeți proveneau din familii în care, în copilărie, asistaseră la dramele psihologice ale părinților.
- Peste un sfert dintre ei aveau un handicap fizic (nevăzători, surzi sau infirmi)³.

Necazurile au încercat să îi scoată pe acești oameni din propriile lor povești, însă nu le-au permis. De ce? Fiindcă intențiile lor erau foarte clar conturate. Știau foarte bine *de ce* fac anumite lucruri – și aveau un scop care îi mâna mai departe, chiar dacă drumul nu le era unul lin. (Vom vorbi mai în detaliu despre motivație în capitolul 4.)

Privește-i pe cei care au o viață plină de sens: dacă ți-ar putea vorbi, mai mult ca sigur că te-ar îndemna să te implici în propria ta poveste. Poate că nu ar folosi exact aceste cuvinte, însă atunci când îi ascuți, poți simți că te îndeamnă la acțiune:

„Să îndrăznești înseamnă să îți pierzi pentru moment echilibrul. Să nu îndrăznești înseamnă să te pierzi pe tine.”

– SØREN KIERKEGAARD

„Dacă nu te privești de undeva de sus, atunci cum știi cât de înalt ești?”

– T.S. ELIOT

„Fii schimbarea pe care vrei să o vezi în lume.”

– MAHATMA GANDHI

„Ei sunt nebunii. Inadaptații. Rebelii. Cei care creează probleme. Obiectele rotunde pe care încerci inutil să le introduci în găuri pătrate. Cei care văd lucrurile diferit... Fiindcă cei care sunt suficient de nebuni încât să creadă că pot schimba lumea sunt și cei care chiar o fac.”

– STEVE JOBS

Oamenii îmi cer tot timpul sfaturi despre cum să scrie o carte. Le spun să înceapă să scrie. Mulți sunt extrem de încântați de ideea de a scrie o poveste, un poem sau chiar o carte, fără să o facă însă niciodată. De ce? Fiindcă le este teamă să se apuce de treabă.

Pentru a avea o viață care contează, trebuie să începi de undeva. Și o poți face cu propria persoană. *Cea mai bună* poveste a ta începe atunci când tu personal te implici în ea. Fă parte din imagine. Încetează să mai privești de pe margine și începe să trăiești cu adevărat! Acest lucru nu numai că îți va schimba viața și îi va ajuta pe cei din jur, dar îți va oferi și credibilitatea și autoritatea morală de a-i inspira pe ceilalți și de a face echipă cu ei pentru a crea o diferență pozitivă. (Vom discuta mai multe despre acest aspect pe parcursul cărții.)

La un moment dat, în timp ce mă aflam în Centrul Științelor din Orlando, am citit pe un afiș următoarele: „Experimentează – Câștigă experiență – Explorează. Cuvintele *Nu atingeti* nu fac parte din vocabularul nostru“. Îmi place această filosofie, nu numai în cazul unui centru științific, ci și în viață în general. Scufundă-te! Nu vei ști niciodată cât de bine știi să înoți până când apa nu îți trece de cap.

2. Dă însemnătate propriei povești

O poveste bine scrisă este construită pornind de la elemente pe care oamenii le consideră importante. Când avem o viață plină de

sens, le spunem celor din jur ce anume este important pentru noi. Aproape toată lumea vrea să aibă o viață cât mai însemnată, indiferent că își exprimă sau nu această dorință.

Pentru ca povestea noastră să aibă însemnătate, trebuie să ieșim din zona personală de confort, dar și să facem diverse schimbări care ni se par dificile. De cele mai multe ori evităm să le dăm curs. Să nu uităm însă un lucru: deși nu toate lucrurile cu care ne confruntăm pot fi schimbate, nici un lucru nu poate fi schimbat până când nu ne confruntăm cu el.

Pentru ca povestea noastră să aibă însemnătate, trebuie să acționăm. Uneori este mai sigură pasivitatea. Dacă nu faci nimic, nu există riscul ca un lucru să meargă prost. Însă, deși prin lipsa de acțiune nu poți da greș, nici nu poți avea succes. Putem să așteptăm, să sperăm și să ne dorim, dar dacă ne complacem într-o asemenea situație, ratăm povestea așa cum ar putea ea să fie.

Nu putem permite ca temerile și întrebările pe care le avem să ne împiedice să demarăm ceva. Ești tentat să aștepti până când vine momentul ideal? Te temi că dacă pornești pe un anumit drum știind exact unde duce, există riscul să nu te descurci? Te temi că ai putea greși?

O să te ajut spunându-ți un lucru pe care trebuie neapărat să îl conștientizezi. Nu te vei descurca neapărat foarte bine de prima dată când faci ceva. Nu știi exact cum vei proceda atunci când demarezi un proiect. Nimeni nu e perfect când începe ceva nou. „Prima schiță e întotdeauna o porcărie!”, spunea romancierul Ernest Hemingway (specific că nu a folosit cuvântul „porcărie”, ci unul mult mai dur!). Și a primit Premiul Nobel pentru Literatură. Dacă vrei să ai o viață care să conteze, nu te apuca de treabă abia atunci când totul merge bine, ci chiar acum, astfel încât să devii mai bun. Toți suntem începători în primă fază, dar, cu ajutorul practicii, unii dintre noi devenim mai buni, iar alții extraordinari.

Dacă vrei să ai o viață care să conteze, nu te apuca de treabă abia atunci când totul merge bine, ci chiar acum, astfel încât să ai ocazia să devii mai bun.

Fiecare dintre noi poate avea un început mai prost, indiferent de experiența acumulată. Demarăm însă anumite proiecte, astfel încât

să putem îmbunătăți lucrurile pe parcurs. Începem înainte să fim pregătiți, fiindcă trebuie și avem nevoie să evoluăm. Ideea este să dăm ce avem mai bun de fiecare dată când încercăm, astfel încât, într-o bună zi, să devenim mai performanți. Iar, la un moment dat, există șansa să atingem excelența. Este esența procesului de dezvoltare. Nu putem evolua dacă nu începem.

Povestea ta nu va fi una perfectă. O mulțime de lucruri se vor schimba. Însă inima îți va tresălta de bucurie, căci va cânta melodia semnificației: „Voi face o diferență!“ Și, în adâncul sufletului, vei avea un uriaș sentiment de satisfacție.

3. Folosește-ți atuurile în propria poveste

Nu cu mult timp în urmă am luat masa cu Jim Collins, autorul lucrării *Good to Great* („Excelența în afaceri“). Am vorbit împreună la un eveniment din Las Vegas și, după primele minute, am început să discutăm despre sensul vieții și despre impactul însemnătății.

„Jim“, l-am întrebat eu, „de ce anume este nevoie pentru a produce o schimbare pozitivă la nivelul unei comunități?“. Știam că se documentase temeinic pe subiectul mișcărilor transformaționale, așa că eram extrem de interesat să îi aflu răspunsurile.

„Există trei întrebări pe care trebuie să ți le pui și la care să răspunzi pentru a-ți testa capacitatea de a avea o viață plină de sens“, a fost replica lui Jim. Iată care sunt acestea:

- Poți fi cel mai bun din lume la ceea ce faci?
- Ești pasionat de ceea ce faci?
- Ai la dispoziție resursele necesare pentru a schimba lumea?

Din ziua în care am avut această conversație, am petrecut o mulțime de timp gândindu-mă la aceste întrebări. Iată ceea ce am descoperit. Prima întrebare se referă la talent. Ai acele abilități și aptitudini care îți permit să îi ajuți pe ceilalți. Poți fi cel mai bun din lume dacă le folosești? Poate că da, poate că nu. Poți ajunge să fii cea mai bună variantă a ta dacă le pui în practică? Cu siguranță. Nimeni altcineva

nu are exact aceeași experiență și aceleași abilități ca ale tale, aceleași oportunități sau obstacole și nici aceleași haruri. Ești unic – și ai șansa unică să îți pui asupra lumii o amprentă pe care doar tu o poți lăsa – dacă ești dispus să fii personajul propriei povești. Talentul pe care îl ai se va transforma într-un soi de pârghie pentru a crea povestea plină de semnificație pe care vrei să o trăiești.

Cea de-a doua întrebare se referă la suflet. Semnificația începe în inimă, odată cu dorința de a face o diferență. Identificăm o nevoie. Simțim o suferință. Vrem să ajutăm. Acționăm în acest sens. Pasiunea este esența semnificației – combustibilul și sufletul ei.

Cea de-a treia întrebare se referă la instrumente. Fără îndoială că ai deja multe resurse la dispoziție. Îmi doresc foarte mult ca această carte să fie una dintre ele. Îți va arăta drumul pe care ai putea să îl parcurgi, astfel încât să acționezi în mod deliberat și să ai o viață plină de sens, în concordanță cu valorile în care crezi.

4. Încetează să mai încerci și începe să acționezi

„Îmi voi da toată silința“. Iată o afirmație pe care fiecare dintre noi am făcut-o la un moment dat. Este o formă de a spune: „Voi încerca să am atitudinea corectă și voi lucra la această sarcină, dar nu îmi asum responsabilitatea pentru rezultate.“ *Să încerci* este oare suficient pentru a avea o viață plină de semnificație? Putem trece din punctul în care suntem și să ajungem acolo unde ne dorim prin simplul fapt că *încercăm*?

Nu prea cred.

Simpla *încercare* nu transmite un angajament real, ci un simulacru. Nu este vorba de promisiunea că vei face tot ceea ce depinde de tine ca să îți îndeplinești scopul. Este un alt fel de a spune: „Voi face un efort.“ Ceea ce nu este foarte departe de „Poate că voi trece la treabă.“ *Încercările* duc doar foarte rar la ceva semnificativ.

Dacă o atitudine bazată pe *încercări* nu este suficientă, atunci ce anume ar fi?

O atitudine orientată către *acțiune*!

Există o adevărată magie în verbul *a face*. Atunci când ne spunem „Voi face acest lucru...”, eliberăm la suprafață o putere enormă. Un asemenea act ne conferă responsabilitatea personală care ridică miza jocului: dorința de a excela, plus simțul datoriei, plus o existență completă, plus dedicare totală ca să finalizăm ceea ce trebuie finalizat. Toate cele enumerate înseamnă angajament.

O atitudine orientată către *acțiune* ne ajută să devenim ceea ce am fost meniți să fim. Ea conduce adesea către lucrurile pe care am fost meniți să le facem. Deși *încercările* sunt pline de intenții bune, *acțiunea* este rezultatul intențiilor pozitive puse în practică.

Este posibil să te gândești: „Nu știu dacă sunt pregătit să îmi asum un astfel de angajament.” Steven Pressfield, autorul cărții *The War of Art* („Războiul artei”), identifică această reticență, pe care o numește *rezistență*. Iată ce scrie: „Este o forță care se opune lucrurilor frumoase din această lume... și foarte mulți dintre noi îi cedăm.” O atitudine orientată către *acțiune* ne ajută să ne opunem respectivei forțe – lucru de care lumea are nevoie. Ne îndeamnă să ne trăim propriile povești și să contribuim la măreția care are loc în jurul nostru.

Descoperiri în povestea ta plină de semnificație

Sper că vei face pașii necesari astfel încât să fii personajul propriei povești pline de semnificație, dar și să o amplifici dacă ai pus deja principiul în practică. Din momentul în care vei începe, efectul asupra ta va fi unul pozitiv și de durată. Dacă nici acum nu te-ai hotărât să faci acest pas, o să te ajut și îți voi spune ce anume poate face pentru tine.

Te va schimba

Care este principalul factor care declanșează schimbarea? *Acțiunea*. Înțelegerea faptelor poate schimba minți, însă acțiunea schimbă vieți. Dacă acționezi, îți vei schimba viața. Și, dacă tu te schimbi, și ceilalți vor începe să se schimbe.

Jim Rohn, renumitul antreprenor și speaker, spunea: „Unul dintre cele mai bune locuri din care poți începe să îți schimbi viața este să duci la bun sfârșit tot ceea ce apare pe lista ta cu «ar trebui să...»“. Mi-aș dori foarte mult să îți dezvolt capacitatea de a face ceva exact în acest sens. De fiecare dată când alegem să acționăm și nu ne mulțumim pur și simplu să stăm degeaba, ajungem să avem o stimă de sine mai mare, să ne respectăm mai mult pe noi înșine și să avem mai multă încredere în propriile forțe. La final, modul în care ne simțim ne oferă recompense mult mai mari decât orice altă activitate.

În viață, nu ceea ce *primim* ne face valoroși. Ceea ce *devenim* pe parcursul procesului dă valoare propriei vieți. Acțiunea este cea care transformă visurile oamenilor în lucruri cu o semnificație. Ea aduce cu sine o valoare personală, pe care nu o putem obține din altă parte.

<p>Acțiunea este cea care transformă visurile oamenilor în lucruri cu o semnificație.</p>
--

Când eram la facultate, aveam sentimentul că ar trebui să fac ceva pozitiv pentru cartierul în care locuiam, cel mai sărac din oraș. De foarte multe ori îi auzeam pe cei din jur spunând că ar trebui întreprinse diverse lucruri pentru a-i ajuta pe cei care stăteau acolo, însă nimeni nu făcea nimic – sau cel puțin eu nu vedeam. Așa că am decis să desfășor câteva acțiuni de curățenie în zonă, pe care le-am și condus. Timp de o lună, o mulțime de voluntari au muncit să dichisească locul. I-am ajutat apoi pe cei care aveau nevoie de asistență medicală. În scurtă vreme, cei care locuiau în cartier au început să se implice, iar lucrurile s-au schimbat treptat-treptat. Îmi aduc aminte că mă plimbam prin zonă și aveam un sentiment de mândrie și de realizare. Eram extrem de bucuros să știu că făcusem parte dintr-un grup de oameni care schimbaseră ceva în cadrul comunității. Și, ca atare, schimbarea din interiorul meu a fost una mai de amploare decât cea care se petrecuse în cartier.

Atunci când îți asumi responsabilitatea pentru propria ta poveste și încerci în mod deliberat să ai o viață plină de sens, cum anume te schimbi?

- *Îți vei reafirma valorile.* Dacă acționezi în funcție de ceea ce prețuiești cel mai mult, atunci respectivelor valori îți vor fi mult mai clare și vor deveni o prioritate în viața ta.
- *Îți vei descoperi vocea.* Faptul că acționezi îți va da încredere să îți susții punctele de vedere și să pui în practică lucrurile în care crezi. Vei începe să ai o autoritate morală asupra celor din jur.
- *Îți vei dezvolta caracterul.* Oamenii pasivi le dau voie celor din jur să le influențeze caracterul. Persoanele active se străduiesc să își formeze și să își mențină caracterul. Se dezvoltă și evoluează ca urmare a acestui proces.
- *Vei avea un sentiment de împlinire interioară.* Satisfacția este regăsită în faptul că te afli chiar acolo unde ar trebui să te afli și atunci când faptele se aliniază cu tot ceea ce reprezinți.

Atunci când ne trăim viața în mod deliberat pentru cei din jur, începem să vedem lumea prin ochii lor, nu prin ai noștri – ceea ce ne inspiră să nu ne limităm în a contempla, ci să participăm. Nu ne mulțumim să ne pese, ci ajutăm. Nu suntem doar corecți, ci și amabili. Nu ne oprim la a visa, ci muncim. De ce? Fiindcă vrem să facem o diferență.

Dacă îți dorești o viață mai bună, implică-te în propria poveste. Recompensele pe plan personal vor fi cu mult peste așteptări. Să nu ai senzația că drumul va fi lin. Găsirea unui sens în viață presupune turbulențe și probleme de tot felul. E copleșitoare. Eu am avut momente în care eram profund dezamăgit de mine. Am fost dezamăgit și de cei din jur. Și toate interdicțiile de tip „nu se face” sau „nu trebuie” mi-au arătat ce defecte am. Povestea pe care mi-am dorit să o scriu și cea pe care am scris-o sunt diferite. Dar e în regulă. Loviturile mi-au întărit caracterul, iar succesele sunt practic de neuitat. Când povestea care îți dă un sens trece din stadiul de plan în cel al realității, va începe să te redefinească.

Oameni atrași în povestea ta

Lucrurile către care te îndrepti se îndreaptă, la rândul lor, către tine. Ani la rând am fost învățat că atunci când o persoană avansează către îndeplinirea propriei viziuni, atunci resursele își fac și ele drum către ea. Și vorbim aici despre resurse materiale, despre bani sau despre oameni. Când un individ încetează să mai meargă înainte, la fel se întâmplă și cu resursele. Pe măsură ce pășești în propria poveste plină de sens și acționezi, vei descoperi că acest lucru este perfect adevărat.

Am dus acest principiu și mai departe. Când ajung într-o zonă despre care cred că are semnificație, le cer și altora să mi se alătore. (Vom discuta mai detaliat despre acest aspect în capitolul 7.) Faptul că îi inviți și pe cei din jur lângă tine are o mare putere. Sentimentul de valoare poate fi împărtășit invitându-i pe alții să facă parte din povestea ta. Don Miller ilustrează acest lucru în cartea *A Million Miles in a Thousand Years* („Un milion de mile într-o mie de ani”). Iată ce scrie:

În Uganda, am fost împreună cu [prietenui meu] Bob să punem piatra de temelie a unei școli noi pe care o construia. Membrii consiliului școlar erau și ei acolo, alături de alți oficiali locali. Directorul școlii cumpărase trei copaci pe care avea să îi planteze împreună cu Bob și un reprezentant al administrației publice pentru a comemora demararea construcției școlii. Bob m-a văzut că făceam fotografii, s-a îndreptat spre mine și m-a întrebat dacă nu vreau să plantez copacul în locul lui.

„Ești sigur?”, l-am întrebat.

„Absolut”, mi-a răspuns el. „O să am un sentiment extraordinar când mă voi întoarce în aceste locuri și voi vedea copacul pe care l-ai plantat. O să-mi amintesc de tine la fiecare vizită.”

Am lăsat deoparte aparatul de fotografiat și am ajutat la săparea gropii și la introducerea copacului în pământ, acoperindu-i

trunchiul firav. Și, din acel moment, școala aceea nu a mai fost a lui Bob. Cea mai frumoasă poveste nu mai era povestea lui Bob. Era și povestea mea. Intrasem acolo alături de el. Și este o poveste minunată, aceea a asigurării educației pentru niște copii care, altfel, nu ar fi beneficiat de ea. Ulterior, am donat bani pentru tot ceea ce a făcut Bob în Uganda și am oferit o bursă unui copil pe care l-am cunoscut într-o închisoare din Kampala, de unde Bob și avocații săi l-au eliberat. Scriu o poveste mult mai frumoasă alături de prietenul meu⁴.

Când îi inviți pe ceilalți să ți se alătore, vă schimbați împreună și poveștile voastre de viață se vor îmbunătăți. Așa cum scria poetul Edwin Markham:

*Există un destin care ne înfrățește,
Căci nimeni nu e singur.
Tot ceea ce le oferim celor din jur
Ajunge la un moment dat înapoi la noi.*

Cele mai frumoase amintiri le am din perioadele în care alții au fost alături de mine în povestea mea. Nu există o bucurie mai mare decât aceea pe care ți-o dau oamenii care lucrează cot la cot pentru binele comun. În prezent, cei mai buni prieteni îmi sunt cei care parcurg alături de mine drumul plin de semnificație. Iar relațiile de prietenie sunt amplificate de experiențe minunate. Și ale tale vor fi cu siguranță la fel.

Dorința din ce în ce mai mare de a face bine

În 2013, în cadrul unui eveniment la care am vorbit, organizat în Bahrain, am stat la aceeași masă cu Jaap Vaandrager. Era un om de afaceri de succes din Olanda, care trăia și muncea în Bahrein. Pe parcursul conversației, m-a întrebat la ce carte lucrez acum. I-am împărtășit pe scurt ideile mele, spunându-i că era vorba despre modul în care poți face o diferență în viața celor din jur. Mi-a spus că fiica lui,

Celine, chiar făcea acest lucru – fiind doar o adolescentă. Povestea ei m-a uimit.

Celine se născuse în Olanda – și era conștientă cât de privilegiată putea fi. Acest lucru i-a devenit și mai clar în momentul în care s-au mutat cu toții în India. Tatăl și bunicul ei se implicaseră în multe proiecte caritabile aici, așa că știa foarte bine care sunt condițiile de trai. „Văzusem că o mulțime de oameni trăiau în condiții de sărăcie extremă“, a spus Celine. „Copiii de la periferie și alții din regiuni defavorizate nu aveau acces la educația de bază, iar singura limbă pe care o știau era dialectul local, ceea ce le limita accesul ulterior la oportunități. Cea mai mare dorință a lor era să scape de sărăcie și să înceapă o viață în oraș, să aibă un loc de muncă stabil, un venit stabil și o familie frumoasă.“

Cheia – și-a dat ea seama – era educația. „Cred că este unul dintre cele mai importante lucruri în viață, care le permite oamenilor să facă tot ceea ce vor cu viața lor“, spunea Celine. Se gândise că dacă cei mici ar putea învăța engleza, poate că aveau șansa să aibă la maturitate un trai mai bun.

Celine avea un plan: să le aducă la școală copiii mai puțin privilegiați un profesor de limba engleză. Acest lucru avea să îi ajute mai târziu în viață și să le ofere oportunități. După ce a studiat problema și cu ajutorul unor prieteni din India, a găsit o școală unde era nevoie de un profesor de engleză, dar care nu avea însă suficienți bani să îl plătească. La această școală și la altele similare, elevii primeau doar rechizitele de bază și o masă la prânz, care pentru mulți era singura masă caldă într-o zi întreagă.

Școala pe care o descoperise se numea Mahadji Shinde Primary School. Copiii de acolo, patruzeci și patru la număr, erau unii dintre cei mai bătuți de soartă din India: 10% erau orfani, 60% aveau doar un singur părinte, iar 80% locuiau în niște cocioabe, în cartiere extrem de sărace.

Nu a fost deloc ușor să găsim un profesor de engleză care să predea acolo, dar, într-o lună, Celine a reușit. Era o tânără necăsătorită, a cărei familie depindea de salariul ei, inclusiv tatăl, care era bolnav de

cancer. Până atunci fusese șomeră, așa că era profund recunoscătoare pentru locul de muncă pe care îl găsisse. Celine nu mai trebuia decât să identifice o modalitate prin care să o plătească.

A început să strângă bani vânzând prăjiturele la școala la care învăța. De asemenea, primise niște fonduri în urma participării la câteva concursuri de înot. Dar suma nu era nici pe departe suficientă pentru a-și putea îndeplini scopul.

Fiindcă tot se apropia ziua ei de naștere, când împlinea 16 ani, și-a dat seama ce își dorea. „Mi-am invitat toți prietenii, prietenii familiei mele și colegii de clasă, să participe la o strângere de fonduri cu ocazia aniversării mele – și le-am spus să pluseze.“

În loc să le ceară cadouri, i-a rugat să facă diverse donații în bani, în fondul caritabil pe care îl înființase, denumit „Nici o națiune fără educație“.

„În câteva ore, cutia era plină și știam deja că mi-am îndeplinit scopul“, a spus Celine. „Când am numărat bănuții, nu-mi venea să cred. Aveam aproape de două ori mai mult decât îmi trebuia. Succes!“

Banii i-a folosit să îi plătească salariul profesoarei pe un an. Asta însemna că cei mici urmau să participe la ore de limba engleză, că profesoara avea să aibă un loc de muncă stabil timp de 12 luni și că tatăl ei se putea trata de cancer. Cu banii care i-au rămas, Celine a cumpărat mai multe manuale de engleză pentru începători, dar și animăluțe din pluș pentru copiii din școala primară. Când a ajuns acolo să le împartă, cei mici au fost peste măsură de bucuroși și au primit-o entuziasmați. Tot cu aceeași ocazie, i-a ajutat și la alte proiecte pe care bunicul ei le sponsorizase.

„În India am petrecut momente extraordinare“, a spus Celine. „Nu o să le pot mulțumi vreodată pe deplin tuturor celor care m-au ajutat. A fost o experiență care mi-a schimbat viața și pe care nu o voi uita niciodată.“

Povestea lui Celine nu se sfârșește aici. „Noua mea misiune? Când voi împlini 18 ani, să construiesc o școală în orașul indian Mumbai.“

Povestea Celinei arată că atunci când însemnătatea devine una dintre trăsăturile principale ale poveștii tale, ai o dorință din ce în ce

mai mare de a face lucruri care contează. Știu că, odată ce am început să îi ajut pe cei din jur, am devenit obsedat de asta – în sensul bun al expresiei. Cu cât am ajutat mai mult, cu atât am acționat mai mult în mod deliberat astfel încât să găsesc și alte oportunități. Un fluture nu poate reveni înapoi la stadiul de omidă. Din momentul în care începi să ai o viață plină de sens, dai de gustul ideii de a face bine și nu mai revii la starea de dinainte.

Un fluture nu se mai poate întoarce înapoi la stadiul de omidă. În momentul în care începi să trăiești o poveste plină de semnificație, îți va plăcea faptul că faci o diferență și nu vei mai privi în urmă.

Mi-aș dori să fi citit în adolescență o poveste precum cea a lui Celine. Chiar și cu toate avantajele pe care le-am avut, nimeni nu mi-a spus că există oameni care fac lucruri semnificative de la această vârstă. Și nici măcar nu mi-a trecut prin cap că aș putea face o asemenea diferență încă din copilărie. Dacă aș fi conștientizat toate acestea, impactul asupra mea ar fi fost foarte mare.

Lucrurile bune pe care le faci vor dăinui și după ce tu nu vei mai fi

În cartea mea, *The Leadership Handbook* („Manual de leadership“), există un capitol despre moștenirea pe care o lăsăm, intitulat „Oamenii îți vor rezuma viața într-o singură frază – alege-o singur chiar acum“. Prin faptul că devii personajul principal al propriei povești și te străduiești în mod deliberat să faci o diferență, îți alegi moștenirea pe care o lași. Ce oportunitate extraordinară! În acest moment, tu și cu mine putem decide să avem o viață care să conteze – și acest lucru va determina modul în care cei din jur își vor aminti de noi după ce nu vom mai fi.

Soția mea, Margaret, a fost profund impresionată de o carte intitulată *Forget-Me-Not: Timeless Sentiments for Lifelong Friends* („Nu-mă uita: sentimente atemporale pentru prieteni de-o viață“), de Janda Sims Kelley. Este o colecție de poezie și proză scrisă pe la 1800. Unul dintre poeme a avut un impact deosebit asupra ei:

*Pentru Viola,
 Îndrăznește să faci bine, îndrăznește să spui adevărul,
 Ai de îndeplinit o sarcină pe care
 nimeni altcineva nu o poate face.
 Fă-o cu atât de multă bunăvoință,
 Atât de curajos, atât de bine,
 Încât îngerii să își dorească
 Să îți spună povestea.
 Prietena ta, Annie
 Haskinville, New York, 8 februarie 1890*

Nu asta ne străduim cu toții să realizăm? Așa cum spunea Viktor Frankl: „Fiecare om are o vocație și o misiune în viață. Fiecare duce la bun sfârșit o sarcină concretă, care aduce cu ea sentimentul de împlinire. Prin urmare, el nu poate fi înlocuit și nici viața sa repetată. Astfel, sarcina fiecăruia este unică – și la fel și oportunitatea specifică de a o implementa.“

Un demers extrem de personal

În acest moment, voi face o paranteză, fiindcă aș vrea să îți împărtășesc ceva. Dacă ai citit cărțile mele anterioare, poate că ți-ai dat seama că aceasta de față este diferită – atât ca ton, cât și ca abordare. Îți voi arăta cum să ajungi să acționezi pozitiv în mod intenționat și te voi ajuta să îți creezi propria viață care să conteze. De asemenea, îți voi dezvălui și o mare parte din povestea mea – din prima parte a vieții și școala absolvită într-un mic orașel din Ohio, în anii '50 și '60, până în perioada în care am devenit pastor într-o parohie din statul Indiana, în mediul rural, apoi la ridicarea și conducerea unor biserici din ce în ce mai mari în anii '70-'90, la cariera de speaker care a instruit oameni de afaceri și lideri, la înființarea mai multor afaceri și a unei organizații nonprofit și, nu în ultimul rând, la formarea a milioane de lideri din întreaga lume.

Nu îți povestesc toate aceste lucruri ca să mă laud. Viața mea este plină de imperfecțiuni, dar cu toate acestea cred că trebuie să îți împărtășesc povestea mea într-o manieră pe care nu am mai făcut-o până acum, fiindcă nu știu o altă modalitate mai bună de a te învăța cum să începi să acționezi pozitiv în mod intenționat. Cred că dacă mi-ai cunoaște povestea și modul în care s-a desfășurat ea, te-aș putea ajuta să ai o viață plină de sens.

O să-ți mai împărtășesc ceva. Vorbesc destul de deschis despre credința mea în această carte. Și o fac fiindcă reprezintă o parte importantă din călătoria mea personală. La fel de bine, este posibil să facă parte și din a ta. Dar la fel de bine se poate să nu facă. Să stabilim cât se poate de clar, nu voi încerca să îmi impun punctul de vedere și nu susțin că cel mai bine e ca mine. Dacă nu ești interesat de credință sau dacă o privești cu negativism, cred cu tărie că vei avea de câștigat dacă îmi vei citi povestea.

Acestea fiind spuse, aș vrea să știi că te voi anunța când voi discuta despre credința mea, astfel încât să poți sări peste respectiva secțiune dacă așa dorești. Nu mă voi simți jignit.

Fiindcă tot este momentul confesiunilor, o să îți spun un mic secret. M-am chinuit foarte mult să scriu această carte – mai mult decât la orice altă carte pe care am scris-o. De ce? Mesajul acțiunii pozitive întreprinse în mod intenționat și însemnătatea aferentă sunt atât de puternice și atât de personale încât m-am străduit să găsesc formula corectă. Cred că tot ceea ce am eu de spus vizavi de acest subiect are potențialul de a schimba vieți – așa cum s-a întâmplat și în cazul meu.

Și, ca să te ajut să faci chiar acum primii pași către o viață plină de sens, am creat un instrument numit „Experimentul de șapte zile“. Intră pe site-ul 7DayExperiment.com și încearcă-l. Este gratuit.

Dacă mă uit în urmă la povestea mea de viață și îmi analizez drumul parcurs, îmi dau seama că am urmat un tipar – pe care ți-l voi explica și ție, astfel încât să îți găsești calea. Iată despre ce este vorba:

*Îmi doresc să fac o diferență
Să fac lucruri care aduc o diferență,*

*Alături de oameni care au un impact pozitiv,
În momente care contează.*

Restul cărții este organizat conform tiparului acestor patru gânduri (după ce voi explica, în următorul capitol, câteva lucruri legate de acțiunile pozitive întreprinse în mod intenționat). Mi-aș dori ca, pe măsură ce vei citi și vei afla mai multe despre mine, să îți descoperi laturi relevante, chemarea de a face o diferență și capacitatea de a avea o viață plină de sens – lucruri pe care poți începe să le faci chiar de acum.

Chiar dacă voi povesti o mare parte din viața mea și voi dezvălui mai mult decât oricând cum m-am format și am ajuns la acest nivel, aș vrea să înțelegi că povestea mea nu este mai importantă decât a altora – și nici decât a ta. Cred că fiecare om are o valoare extraordinară. Fiecare persoană contează. Eu cred în tine. Cred în potențialul tău de a te transforma. Și mai cred în capacitatea ta de a avea un impact asupra lumii din jur.

Nici povestea ta, nici a mea, nu vor fi perfecte. Povestea fiecăruia dintre noi include victorii și eșecuri, zile bune și zile mai puțin bune, urcușuri și coborâșuri, surprize și nesiguranțe. Asta este viața. Cartea de față nu își propune să te ajute să ai o viață *perfectă*, ci una *mai bună*.

Toată viața mea am observat oamenii – și am ajuns la concluzia că cei mai mulți sunt destul de pasivi. Un indiciu relevant este că, atunci când sunt rugați să enumere regretele pe care le au, opt din zece menționează acțiuni pe care nu le-au întreprins – nu cele pe care le-au făcut. Cu alte cuvinte, se concentrează pe lucrurile de care nu au reușit să se apuce, nu pe acelea pe care nu au reușit să le ducă la bun sfârșit. Povestea ta de viață va fi una mai bună în momentul în care vei acționa în mod deliberat. Știu asta, fiindcă mi s-a întâmplat și mie.

Cea mai bună poveste a ta

Unul dintre filmele mele preferate este *Amistad*, regizat de Steven Spielberg. Este vorba despre o revoltă a sclavilor de pe un vas și

despre procesul ulterior, în care s-a încercat să se determine statutul sclavilor rebeli după ce nava a ajuns în mod miraculos în Statele Unite. Sclavii erau reprezentați de avocatul afroamerican Theodore Joadson, un abolționist interpretat de Morgan Freeman. Consilierul său era fostul președinte american John Quincy Adams, rol jucat de Anthony Hopkins.

În film, Adams îi cere lui Joadson să îi rezume cazul. Prezentarea acestuia este strălucită, de mare acuratețe și plină de emoție. Bătrânul Adams îi spune la sfârșit lui Joadson: „La începutul carierei mele de avocat, am învățat că *cine spune cea mai bună poveste câștigă*.”

Mi-aș dori să câștigi, spunând la final cea mai bună poveste cu puțință a vieții tale.

Pe măsură ce te gândești la povestea vieții tale și la modul în care ți-ai dori să fie citită la final, aș vrea să mai subliniez ceva. Le spun adesea ascultătorilor mei că, în viață, avem două sarcini majore: să ne regăsim pe noi înșine și să ne pierdem pe noi înșine. În cele din urmă, cred că ne descoperim pe noi înșine în momentul în care ne găsim *motivația*. Ne pierdem undeva pe drum atunci când urmăm calea unei vieți pline de sens punându-i pe ceilalți pe primul loc. Rezultatul? Cei pe care îi ajutam se regăsesc pe sine, iar ciclul moștenirii poate începe din nou. Acest ciclu are puterea de a exista și după ce noi nu vom mai fi. Când o să trec în neființă, nu pot lua cu mine nimic din ceea ce am, dar pot trăi prin intermediul celor pe care i-am cunoscut, prin tot ceea ce le-am oferit. Sper ca lucrarea de față să te ajute în acest sens.

<p>Când o să trec în neființă, nu pot lua cu mine nimic din ceea ce am, dar pot trăi prin intermediul celor pe care i-am cunoscut, prin tot ceea ce le-am oferit.</p>
--

Dacă ești dispus să înveți cum să acționezi pozitiv în mod intenționat și să îți schimbi viața, atunci citește mai departe și vezi de ce nu este suficient să ai intenții bune dacă îți dorești ca totul să capete un sens.

Exercițiu practic: Viața ta poate fi o poveste extraordinară

Povestea ta de până acum

Cum ți-ai caracteriza povestea vieții tale de până acum? Este deja una extraordinară? Este bună, dar nu spectaculoasă? Nu e chiar așa cum ți-ai fi imaginat-o? Gândește-te puțin la ea și notează-ți totul pe o hârtie. Poți face acest lucru în mai multe feluri: să creezi o listă a tuturor momentelor memorabile – atât a celor pozitive, cât și a celor negative. O poți scrie sub forma unei povestiri. Poți nota idei și să scrii un paragraf în care să le rezumi pe cele principale. Modul în care procedezi nu este important. Contează doar să îți aloci timp și să faci acest lucru, ca să vezi dacă povestea ta se îndreaptă în direcția dorită.

Începe să schițezi un nou capitol de viață

Dacă direcția în care a luat-o viața ta nu este chiar cea pe care ți-o dorești, atunci fă-ți timp să scrii ce anume vrei să realizezi astfel încât lumea din jur să fie un loc mai bun. Nu trebuie să fie ceva de proporții, ci doar să faci o diferență într-un aspect care pentru tine este important. Ce ai vrea să spună despre tine cei care vor lua parte la înmormântarea ta? Scrie totul chiar acum.

Pășește în propria ta poveste

Încearcă acum să te gândești ce ar însemna pentru tine să te implici cât mai mult și să faci tot ceea ce ține de tine pentru ca viața ta să conteze, dar și să pășești în propria poveste. Identifică toate acele fapte pe care le-ai putea face azi, săptămâna sau luna viitoare astfel încât să începi să îți rescrii propria poveste. Așa cum spunea Doug Horton: „Fii propriul tău erou. Este mai ieftin decât un bilet la cinematograful.”